

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 4Sf/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3023200148
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:3023200148.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Lukáša Kolibába a JUDr. Michaely Kútikovej v právnej veci žalobcu: AGS spol. s r.o., so sídlom Priemyselná 14, 971 01 Prievidza, IČO: 31 618 375, právne zastúpený: WITT&KLEIM ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA S.R.O., so sídlom Dolná 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 257 164, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 101036227/2023 zo dňa 13.04.2023, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Daňový úrad Trenčín (ďalej aj len „správca dane“ alebo „prvostupňový správny orgán“) na podklade vykonateľného výkazu daňových nedoplatkov č. 10076233/2021 zostaveného správcom dane v evidencii daní daňového dlžníka (žalobcu) ku dňu 19.01.2021 vo výške 30 655,65 EUR začal v zmysle § 90 ods. 1 zákona č.563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „Daňový poriadok“) daňové exekučné konanie vydaním rozhodnutia č. 100041449/2023 zo dňa 04.01.2023 na vymoženie daňového nedoplatku vo výške 23 280,12 EUR. Správca dane v zmysle § 91 ods. 2 písm. f) daňového poriadku vyzval daňového dlžníka – žalobcu, aby v lehote 8 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy zaplatil daňový nedoplatok vo výške 23 280,12 EUR na účet správcu dane. Zároveň podľa § 91 ods. 2 písm. g) Daňového poriadku správca dane upozornil daňového dlžníka – žalobcu, že ak daňový nedoplatok nebude zaplatený v lehote určenej správcom dane, vydá daňový exekučný príkaz na vykonanie daňovej exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu vedeného u poskytovateľa platobných služieb v zmysle § 108 Daňového poriadku, a to na peňažné prostriedky uložené na účtoch A., B. a C. D. E., B.. Správca dane zároveň podľa § 91 ods. 2 písm. i) Daňového poriadku zakázal daňovému dlžníkovi – žalobcovi nakladať s peňažnými prostriedkami zablokovanými v zmysle § 108 ods. 5 Daňového poriadku na účtoch A., B. a C. D. E., B.

2. Proti doručenej daňovej exekučnej výzve podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 101036227/2023 zo dňa 13.04.2023 tak, že predmetnú daňovú exekučnú výzvu potvrdil.

3. Žalovaný primárne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní postupu správcu dane a námietok daňového dlžníka uvedených v odvolaní, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že nie je dôvod pre zrušenie daňovej exekučnej výzvy. Daňový dlžník v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by mohli byť dôvodom na jej zrušenie. Z námietok uvedených v odvolaní ani z predloženého spisu podľa žalovaného nevyplývajú také skutočnosti, ktoré v posudzovanom čase majú vplyv na spôsobilosť exekučného titulu a vydanie daňovej exekučnej výzvy. K námietke daňového

dlužníka týkajúcej sa zániku daňového nedoplatku v dôsledku reštrukturalizácie a neprípustnosti daňovej exekúcie žalovaný uviedol, že daňový dlžník – žalobca podal hlásenie dňa 27.02.2020. V nadväznosti na § 24 ods. 1 zákona č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID – 19 bola lehota na podanie hlásenia za zdaňovacie obdobie 2019 a aj splatnosť dane do 30.11.2020. Do začatia reštrukturalizačného konania, do 03.12.2019, podľa vtedy platnej legislatívy, správca dane neevidoval daňový nedoplatok ako pohľadávku na účely zákona o konkurze a reštrukturalizácií. Splatný preddavok na daň nebol podľa v tom čase platných právnych predpisov do začatia reštrukturalizačného konania, do 03.12.2021, daňovým nedoplatkom, ani daňovou pohľadávkou vzniknutou do začatia reštrukturalizačného konania. Preddavok na daň sa vysporiada až podaním hlásenia, v ktorom sa uvádza „daň“. Skutočnosť, že je rozdiel medzi daňovým nedoplatkom, daňovou pohľadávkou a splatným preddavkom na daň, je zrejmá napríklad aj z ustanovení § 55 ods. 6 Daňového poriadku. Preddavok na daň je povinná platba, ktorá sa platí v priebehu zdaňovacieho obdobia, pričom výška dane za toto obdobie ešte nie je známa. K zúčtovaniu preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti a určení dane dochádza až podaním Hlásenia [§ 2 písm. u), § 39 ods. 9 písm. b) zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov], kedy je nakoniec známa výška dane, ktorú bol žalobca povinný plniť, čo bolo podľa žalovaného v posudzovanom prípade až po začatí reštrukturalizačného konania. Žalovaný teda mal za to, že správca dane pri začatí daňového exekučného konania postupoval v zmysle daňového poriadku a dbal na zachovanie práv a právom chránených záujmov daňového dlžníka a iných osôb. Žalovaný mal z obsahu spisu za preukázané, že skutočnosti uvádzané daňovým dlžníkom – žalobcom v odvolaní nie je možné považovať za postačujúce pre vyvodenie záveru, že správca dane nepostupoval v súlade s ustanoveniami platných právnych predpisov a že odvolaním napadnuté rozhodnutie – daňová exekučná výzva, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, je nezákonné a právne nesprávne.

4. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal tak zrušenia rozhodnutia žalovaného, ako aj zrušenia rozhodnutia správcu dane zo dňa 09.01.2023 a tiež zrušenia rozhodnutia zo dňa 04.01.2023, ktorým bolo začaté daňové exekučné konanie.

5. Podanú správnu žalobu žalobca odôvodnil tým, že boli porušené jeho subjektívne práva, konkrétne právo vlastníť majetok. Rozhodnutie o odvolaní v spojení s Daňovou exekučnou výzvou priamo zasiahli do jeho majetkovej sféry, keďže na jeho základe sa žalobcovi v rozpore so zákonom prikázalo zaplatiť sumu vo výške Daňového nedoplatku a zároveň sa zákazom nakladania obmedzilo dispozičné právo žalobcu vo vzťahu k pohľadávkam z účtu v banke. Žalobca má za to, že rozhodnutie o odvolaní vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Pre žalobcu nebolo jednoznačné, aký daňový nedoplatok sa v daňovom exekučnom konaní vymáha, keďže z uvedeného exekučného titulu sa v daňovom exekučnom konaní nevymáha celá suma (30 655,65 EUR), ale len je časť vo výške daňového nedoplatku. Žalobca preto považuje daňovú exekučnú výzvu, za neurčitú a nepreskúmateľnú čo do konkretizácie vymáhaného daňového nedoplatku. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžfk/56/2020. Žalobca má za to, že v zmysle záverov kasačného súdu je jeho odvolacia námietka ohľadne nedostatočnej identifikácie exekučného titulu opodstatnená a žalovaný sa s ňou nesprávne vysporiadal. Žalobca má tiež za to, že daňový nedoplatok nemal byť vôbec do exekučného titulu zaradený, pretože v čase zostavenia exekučného titulu bol nevymáhateľný, resp. zanikol. Žalobca má tiež za to, že daňového exekučného konania začalo predčasne. Žalobcovi bola dňa 03.01.2023 doručená výzva na zaplatenie. Táto obsahovala aj poučenie, že ak nedôjde k dobrovoľnému zaplateniu daňového nedoplatku podľa výzvy na zaplatenie v určenej náhradnej lehote, správca dane po jej uplynutí pristúpi k jej vymáhaniu. Náhradná lehota na zaplatenie daňového nedoplatku uplynula dňa 18.01.2023, t. j. podľa obsahu výzvy na zaplatenie mohlo daňové exekučné konanie na vymoženie daňového nedoplatku začať najskôr dňa 19.01.2023. Žalobca podal dňa 16.01.2023 okrem iného v zákonnej lehote námietky, týmto dňom nastúpil suspenzívny účinok námietky a správca dane preto nebol oprávnený daňový nedoplatok vymáhať núteným spôsobom vo vykonávacom konaní. Daňová exekučná výzva bola Správcom dane vydaná dňa 09.01.2023 predčasne, pred uplynutím náhradnej lehoty na splnenie daňového nedoplatku. Žalovaný podľa žalobcu vec nesprávne právne posúdil, ak pri posudzovaní zákonnosti začatia daňového exekučného konania a vydání rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania nezohľadnil skoršiu výzvu na zaplatenie a z nej plynúce účinky a oprávnenia žalobcu. Žalobca má tiež za to, že neboli splnené podmienky pre daňové exekučné konanie, pretože daňový nedoplatok v dôsledku reštrukturalizácie je nevymáhateľný, resp. neexistuje. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že od dňa 03.12.2019 bolo začaté reštrukturalizačné konanie. Primárnou spornou otázkou medzi žalobcom a žalovaným je otázka vzniku daňového nedoplatku, keď žalovaný tento považuje za prednostnú pohľadávku podľa § 120

ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení rozhodnom pre reštrukturalizačné konanie (ďalej aj len ako „ZoKR“), ale žalobca považuje daňový nedoplatok za pohľadávku vzniknutú pred začatím reštrukturalizačného konania, ktorú bolo preto za účelom jej uspokojenia nutné prihlásiť do reštrukturalizácie podľa § 120 ods. 1 ZoKR, a keďže sa tak nestalo, daňový nedoplatok nemožno vymáhať v daňovom exekučnom konaní. Správca dane ale ani žalovaný si do reštrukturalizačného konania neprihlásil žiadne pohľadávky, teda ani daňový nedoplatok. Vzhľadom na skutočnosť neprihlásenia daňového nedoplatku do reštrukturalizácie sa tento v dôsledku potvrdenia plánu konkurzným súdom stal dňa 23.10.2020 podľa ustanovení ZoKR nevymáhateľným, respektíve v zmysle Daňového poriadku dňa 24.10.2020 zanikol. Z tohto dôvodu nebolo jeho vymáhanie v daňovom exekučnom konaní prípustné a žalobca ho nebol povinný zaplatiť. Vyslovený záver o nevymáhateľnosti, respektíve zániku daňového nedoplatku v dôsledku neprihlásenia do reštrukturalizácie a teda aj záver o potrebe prihlásenia za účelom uspokojenia žalobca zakladá na tom, že daňový nedoplatok nespĺňa definičné znaky prednostnej pohľadávky podľa § 120 ods. 2 ZoKR. K tomuto poukázal žalobca na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 9Sžsk/31/2021. Daňový nedoplatok sa skutkovo viaže k obdobiu pred začatím reštrukturalizačného konania. Správca dane teda mal nezaplatené preddavky na daň z príjmu zo závislej činnosti za rok 2019 prihlásiť do reštrukturalizácie, ako to v konečnom dôsledku v prípade reštrukturalizácií iných daňových subjektov aj urobil (resp. iní správcovia dane). Ak by aj časť daňového nedoplatku zodpovedajúca preddavku na daň z príjmu zo závislej činnosti za mesiac december 2019 mala predstavovať prednostnú pohľadávku vzniknutú po začatí reštrukturalizačného konania, táto zanikla na základe kompenzácie správcu dane vykonanej po začatí reštrukturalizačného konania. Povinnosť (peňažnej povahy) odvieť vybraný preddavok na daň z príjmu zo závislej činnosti (ďalej len aj „DzPZČ“), ktorá vznikla do začatia reštrukturalizačného konania, je potrebné na účely reštrukturalizácie považovať za pohľadávku, ktorú je potrebné uplatniť prihláškou. Žalobca má za to, že žalovaný prezentovaný názor o splatnosti DzPZČ až po podaní hlásenia vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru žalobcu rozhodnutie veľkého senátu podáva výklad právnych noriem relevantných aj pre predmetný prípad daňového nedoplatku a jeho vymáhania. Podľa rozsudku veľkého senátu je nutné prihlásiť do reštrukturalizácie prihláškou aj úrok z omeškania, ktorý nebol vyrubený ergo nie je splatný a nespĺňa tak definíciu podľa § 158 ods. 1 Daňového poriadku v znení relevantnom pre reštrukturalizačné konanie žalobcu. Preddavky DzPZČ sa na účely na dani z príjmov rozumie povinná platba na daň, ktorá sa platí v priebehu zdaňovacieho obdobia, ak skutočná výška dane za toto obdobie nie je ešte známa. Predmetná definícia pojednáva len o výške DzPZČ, nie o vzniku DzPZČ, pričom práve vznik pohľadávky je rozhodujúci pre účely (ne)uplatnenia pohľadávky v reštrukturalizácii prihláškou.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej správnej žalobe uviedol, že námietky ktoré žalobca uvádza v podanej žalobe, sú skutkovo zhodné s námietkami, ktoré boli predmetom odvolacieho konania, s ktorými sa žalovaný vysporiadal v žalobou napadnutom rozhodnutí. Žalovaný trvá na právnom názore, že hlásenie podal žalobca dňa 27.02.2020, pričom lehota na podanie hlásenia za zdaňovacie obdobie v súvislosti s opatreniami týkajúcimi sa COVID-19 a aj splatnosť dane bola do 30.11.2020. Do začatia reštrukturalizačného konania, do 03.12.2019, podľa vtedy platnej legislatívy, správca dane neevidoval daňový nedoplatok ako pohľadávku na účely ZoKR. Preddavok na daň sa vysporiada až v podaní hlásenia, v ktorom sa uvádza „daň“. Žalobca vedel, že predmetom daňového exekučného konania a vydanéj daňovej exekučnej výzvy je daňový nedoplatok na dani z príjmov zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie rok 2019 vo výške 23 280, 12 EUR na základe podaného riadneho hlásenia zo dňa 27.02.2020, ev. č. 6/01770138/2020, ktorá bola splatná dňa 30.11.2020, čo je nakoniec zrejme aj z námietok uvedených v odvolaní proti daňovej exekučnej výzve. Daňový nedoplatok, ktorý správca dane vymáha v exekučnom konaní, je potrebné považovať za pohľadávku vzniknutú po začatí reštrukturalizačného konania a takýto daňový nedoplatok nemožno považovať za nevymáhateľný a zaniknutý. Žalovaný trvá na závere, že skutočnosť, že žalobcovi bola zaslaná aj výzva na úhradu daňového nedoplatku zo dňa 21.12.2022, nebola prekážkou pre začatie daňového exekučného konania, ktoré bolo začaté v súlade s § 57 ods. 9 Daňového poriadku a nemá vplyv na zákonnosť postupu správcu dane a žalovaného. Žalovaný navrhol, aby Správny súd v Banskej Bystrici žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca žalobnou replikou, v ktorej zopakoval dôvody podanej správnej žaloby a argumentáciu v nej uvedenú. Navrhol, aby správnej žalobe bolo vyhovené v celom rozsahu.

8. Na žalobnú repliku reagoval žalovaný žalobnou duplikou, v ktorej navrhol, aby správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaný je toho názoru, že v danom prípade nie je dôvod pre zrušenie rozhodnutia

žalovaného ako ani rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania a daňovej exekučnej výzvy správcu dane.

9. Na žalobnú dupliku reagoval žalobca podaním, v ktorom zopakoval svoju požiadavku, aby správnej žalobe bolo vyhovené v celom rozsahu.

10. Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj priebeh administratívneho konania predchádzajúcemu jeho vydaniu, vychádzajúc zo stavu, ktorý existoval v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP), postupom podľa § 107 ods. 1 SSP vec prejednal na pojednávaní dňa 26.06.2025 za prítomnosti zástupcu žalobcu a žalovaného a dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná.

11. Obaja účastníci konania na pojednávaní zotrvali na svojich stanoviskách. Žalobca navyiac uviedol, že otázka ktorú je potrebné vyriešiť je či pohľadávka správcu dane je prednostnou pohľadávkou v zmysle zákona o konkurze a reštrukturalizácii alebo nie je.

12. Podľa § 158 ods. 3 Daňového poriadku účinného v čase vydania rozhodnutia správcou dane, ak daňový nedoplatok vznikol v deň vyhlásenia konkurzu, v deň začatia reštrukturalizačného konania alebo v rozhodujúci deň alebo po vyhlásení konkurzu, po začatí reštrukturalizačného konania alebo po rozhodujúcom dni, považuje sa za pohľadávku vzniknutú po vyhlásení konkurzu, po začatí reštrukturalizačného konania alebo po rozhodujúcom dni.

13. Podľa § 2 písm. f) Daňového poriadku účinného v čase vydania rozhodnutia správcou dane, na účely tohto zákona sa rozumie daňovým nedoplatkom dlžná suma dane po lehote splatnosti dane.

14. Podľa § 2 písm. b) Daňového poriadku účinného v čase vydania rozhodnutia správcou dane, na účely tohto zákona sa rozumie daňou daň podľa osobitných predpisov vrátane úroku z omeškania, úroku a pokuty podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, miestny poplatok za komunálne odpady a drobné stavebné odpady podľa osobitného predpisu a miestny poplatok za rozvoj podľa osobitného predpisu.

15. Podľa § 35 ods. 6 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov účinného do 31.12.2019 (ďalej aj len „zákon č. 595/2003 Z. z.“), zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, odvedie preddavky na daň znížené o úhrn daňového bonusu podľa odseku 5 najneskôr do piatich dní po dni výplaty, poukázania alebo pripísania zdaniteľnej mzdy zamestnancovi k dobru, ak správca dane na žiadosť zamestnávateľa, ktorý je platiteľom dane, neurčí inak. Zo sumy navýšeného nepeňažného plnenia podľa § 5 ods. 3 písm. d) zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, je povinný vraziť a odviesť za zamestnanca preddavky na daň.

16. Podľa § 38 ods. 6 zákona č. 595/2003 Z. z., ročné zúčtovanie a výpočet dane vykoná zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, najneskôr do 31. marca roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia. Zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, zamestnancovi po vykonaní ročného zúčtovania, najneskôr však pri zúčtovaní mzdy za apríl v roku, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonáva, vráti rozdiel medzi vypočítanou daňou a úhrnom zrazených preddavkov na daň v prospech zamestnanca a vyplatí zamestnaneckú prémie (§ 32a), daňový bonus alebo jeho časť (§ 33) a daňový bonus na zaplatené úroky alebo jeho časť (§ 33a) do výšky ustanovenej týmto zákonom. O vrátený rozdiel z ročného zúčtovania zníži zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, odvod preddavkov na daň (dane) najneskôr do konca kalendárneho roka, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonalo, alebo sa uplatní postup podľa § 40 ods. 8. O vyplatený daňový bonus alebo jeho časť a daňový bonus na zaplatené úroky alebo jeho časť zníži zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, odvod preddavkov na daň (dane) najneskôr do konca kalendárneho roka, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonalo, alebo sa uplatní postup podľa § 35 ods. 7. Zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane a ktorý postupoval podľa § 32a ods. 5, zníži odvod preddavkov na daň (dane) aj o sumu zamestnaneckej prémie najneskôr do konca kalendárneho roka, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonalo, alebo uplatní postup podľa § 35 ods. 7.

17. Podľa § 39 ods. 9 zákona č. 595/2003 Z. z., zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, je povinný predkladať správcovi dane v lehote podľa § 49

a) prehľad o zrazených a odvedených preddavkoch na daň z príjmov zo závislej činnosti, ktoré zamestnancom vyplatil, o zamestnaneckej prémii, o daňovom bonuse a o daňovom bonuse na zaplatené úroky za uplynulý kalendárny mesiac (ďalej len "prehľad"),

b) hlásenie o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov zo závislej činnosti poskytnutých jednotlivým zamestnancom bez ohľadu na to, či ide o peňažné plnenie alebo nepeňažné plnenie za uplynulé zdaňovacie obdobie, o zrazených preddavkoch na daň, o zamestnaneckej prémii, o daňovom bonuse a o daňovom bonuse na zaplatené úroky (ďalej len "hlásenie"); hlásenie obsahuje aj meno a priezvisko osoby, ktorej bol príjem poskytnutý, jej rodné číslo, nezdaniteľné časti základu dane, poisťné a príspevky, ktoré platí zamestnanec, preddavky na daň, daňový bonus, zamestnaneckú prémie a daň, ak nejde o osoby, na ktoré sa vzťahujú osobitné spôsoby vykazovania údajov podľa osobitného predpisu.

18. Podľa § 39 ods. 11 zákona 595/2003 Z. z., na hlásenie sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona a ustanovenia osobitného predpisu vzťahujúce sa na daňové priznanie, pričom hlásenie sa považuje za daňové priznanie, opravné hlásenie sa považuje za opravné daňové priznanie a dodatočné hlásenie sa považuje za dodatočné daňové priznanie podľa osobitného predpisu. Ak bol zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, povinný podať prehľad a tento nepodal v lehote uvedenej v § 49 ods. 2 na podanie prehľadu, správca dane použije postup podľa osobitného predpisu, ak zamestnávateľovi, ktorý je platiteľom dane, za tento kalendárny mesiac vznikla povinnosť odviesť preddavky na daň z príjmov zo závislej činnosti alebo žiadal správcu dane o vyplatenie daňového bonusu, daňového bonusu na zaplatené úroky alebo zamestnaneckej prémie.

19. Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z. z., daňové priznanie sa podáva do troch kalendárnych mesiacov po uplynutí zdaňovacieho obdobia a hlásenie sa podáva do konca apríla po uplynutí zdaňovacieho obdobia, ak tento zákon neustanovuje inak; prehľad sa podáva do konca kalendárneho mesiaca, za predchádzajúci kalendárny mesiac. V lehote na podanie daňového priznania je povinný daňovník, dedič alebo osoba podľa osobitného predpisu daň aj zaplatiť. Daňovník, ktorému do lehoty na podanie daňového priznania podľa tohto odseku alebo do lehoty podľa odseku 3 správca dane neoznámil číslo účtu správcu dane vedeného pre daňovníka, je povinný daň zaplatiť v lehote do ôsmich dní od doručenia tohto oznámenia, ak mu toto oznámenie bolo doručené po lehote na podanie daňového priznania. Rovnaký postup sa použije, ak za osobu, ktorá nemá do termínu na podanie daňového priznania správcu dane oznámené číslo účtu správcu dane vedeného pre daňovníka, podáva daňové priznanie dedič alebo osoba podľa osobitného predpisu.

20. Podľa § 2 pís. u) zákona č. 595/2003 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie preddavkom na daň povinná platba na daň, ktorá sa platí v priebehu zdaňovacieho obdobia, ak skutočná výška dane za toto obdobie nie je ešte známa.

21. Predmetom tohto konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného

22. (druhostupňového správneho orgánu) v konaní, ktorého výsledkom bolo vydanie napadnutého rozhodnutia.

23. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenia správneho orgánu sú takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

24. Správny súd preskúmal v medziach podanej žaloby žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci konania skúmal aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a tiež konanie, ktoré mu predchádzalo najmä z pohľadu, či sa správny orgán druhého stupňa - žalovaný vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia. Po oboznámení sa s obsahom pripojených administratívnych spisov dospel súd k záveru, že rozhodnutie žalovaného je zákonné a žaloba žalobcu nie je dôvodná.

25. Z administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca podal dňa 27.02.2020 hlásenie o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov zo závislej činnosti za rok 2019.

26. Rozhodnutím Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.11.2019 sp. zn. 38R/4/2019 bolo voči žalobcovi začaté reštrukturalizačné konanie, a to s účinkami od dňa 03.12.2019.

27. V tomto konaní ostalo medzi účastníkmi primárne sporné to, či pohľadávka, ktorá vznikla na zrazených preddavkoch na dani z príjmov za obdobie roka 2019 je pohľadávkou, ktorá vznikla pred povolením reštrukturalizácie teda pred dňom 03.12.2019 (účinky povolenia reštrukturalizácie), alebo pohľadávkou, ktorá vznikla po povolení reštrukturalizácie.

28. Pre posúdenie tejto otázky považoval správny súd za zásadné posúdenie osobitne vzniku daňovej povinnosti (daňovej pohľadávky) a osobitne splatnosť daňovej pohľadávky.

29. V konaní bolo nesporné, že obdobie ktoré predchádzalo povoleniu reštrukturalizácie (od 01.01.2019 do 03.12.2019) za ktoré bolo podané Hlásenie o zrazených preddavkoch na daň z príjmu predchádza povoleniu reštrukturalizácie. Vzhľadom na špecifické vyberanie a platenie preddavkov na daň a dane z príjmov zo závislej činnosti a najmä s ohľadom na uplatnenie niektorých nezdaniteľných častí základu dane, vypočítať daň možno až pri ročnom zúčtovaní dane zo závislej činnosti za zdaňovacie obdobie.

30. Správny súd poukazuje na to, že aj keď povinnosť odvieť preddavky na daň predpokladá lehotu najneskôr do piatich dní po dni výplaty, poukázania alebo pripísania zdaniteľnej mzdy zamestnancovi k dobru (§ 35 ods. 6 zákona o dani z príjmov), ročné zúčtovanie a výpočet dane vykoná zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, najneskôr do 31. marca roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia (§ 38 ods. 6 zákona o dani z príjmov).

31. Rozhodujúce teda pre správne posúdenie vzniku daňovej povinnosti je práve výpočet dane, ktorý sa prejaví v Hlásení o vyúčtovaní dane a o úhrade príjmov zo závislej činnosti znížený o sumy podľa § 5 ods. 8, o zamestnaneckej prémii a o daňovom bonuse (ďalej aj len „hlásenie“). Až výpočet dane, ktorý zohľadňuje odvedené, prípadne aj nesprávne odvedené alebo nedovedené preddavky na daň, predstavuje vznik daňovej povinnosti. K vzniku daňovej povinnosti (a zároveň aj daňovej pohľadávky) teda nedochádza nezrazením a nedovedením preddavku na daň z príjmu v lehote do 5 dní po dni výplaty, poukázania alebo pripísania zdaniteľnej mzdy zamestnancovi (§ 35 ods. 6 zákona o dani z príjmov), nakoľko v zmysle § 2 písm. u) zákona č. 595/2003 Z. z. preddavkom na daň je povinná platba na daň, ktorá sa platí v priebehu zdaňovacieho obdobia, ak skutočná výška dane za toto obdobie nie je ešte známa, pričom skutočná výška dane je známa až podaním hlásenia o vyúčtovaní dane z príjmov. Preddavok na daň nie je daňovým nedoplatkom [§ 2 písm. f) Daňového poriadku].

32. Vzhľadom na to, že v tomto konkrétnom prípade aj z dôvodov mimoriadnych opatrení týkajúcich sa COVID-19, bola lehota na podanie hlásenia za zdaňovacie obdobie 2019 a aj splatnosť dane do 30.11.2020, ktorú povinnosť zaplatiť daň si žalobca v tejto lehote nesplnil, nevzťahuje sa na ňu účinnok začatia reštrukturalizácie vymedzené v § 114 ZoKR.

33. Skutočnosť, že v danom prípade vznik a splatnosť daňovej povinnosti splyvajú, vychádza zo špecifického vyberania a platenia preddavkov na daň a dane z príjmov zo závislej činnosti. Preto na tento konkrétny prípad potom nemožno aplikovať ani záväzný právny názor veľkého senátu vyjadrení v rozsudku sp. zn. 1Vs/3/2020, na ktorý žalobca poukázal v podanej správnej žalobe. Predmetný rozsudok veľkého senátu sa týka úrokov z omeškania, čo je nepochybne iná situácia ako v tejto súdnej veci.

34. S poukazom na vyššie uvedené potom žalobné námietky žalobcu týkajúce sa nevyhmáateľnosti resp. zániku pohľadávky neboli dôvodné.

35. Ako nedôvodné vyhodnotil správny súd aj námietky týkajúce sa identifikácie pohľadávky (nedoplatku dane). Žalobcovi bolo nepochybne zrejmé akú daň dlhuje správcovi dane, keďže podal hlásenie a daň nezaplatil.

36. Správca dane mal nie len oprávnenie, ale povinnosť začať daňové exekučné konanie, nakoľko mu táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 57 ods. 9 Daňového poriadku. Napriek tomu, že žalobca bol vyzvaný na dobrovoľné zaplatenie daňového nedoplatku, správcovi dane žiadne ustanovenie Daňového poriadku nebránilo začať aj daňové exekučné konania, ktoré by v prípade dobrovoľného zaplatenia daňového nedoplatku žalobcom bolo zastavené.

37. Správny súd s prihliadnutím na podstatné žalobné body po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov a postupu predchádzajúceho ich vydaniu nezistil porušenie zákona, práv a právom chránených záujmov žalobcu, na základe ktorých by bolo možné vyhovieť žalobnému petitu, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol (§ 190 SSP).

38. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 175 ods. 1 SSP tak, že podľa § 167 ods. 1 SSP nepriznal žalobcovi právo náhradu trov konania z dôvodu jeho neúspechu v konaní. Žalovanému orgánu verejnej správy správny súd právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko to nemožno spravodlivo požadovať (§ 168 SSP).

39. Senát správneho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech (§ 442 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia Správneho súdu v Banskej Bystrici oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na správnom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal (§ 444 ods. 1 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

(2) Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť: a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva, d) návrh výroku rozhodnutia. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v prípade konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ (správne žaloby v sociálnych veciach) nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom (§ 449 ods. 2 písm. b/ SSP).